

✓
+

625. b. 31.

47
7

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ.

Greek grammar

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

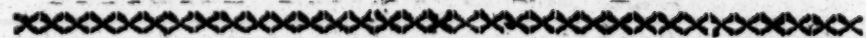
EDITIO QUINTA.

EDINBURGI:

EXCUEBANT JOANNES PATERSON ET SOCIJ,
ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

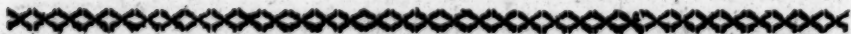
PROSTANT VENALIA APUD J. DICKSON.

M DCC XCVI.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia : et ex judicii consuetudine in rebus minutis adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in maximis veræ atque accurata Scientia.

SAM. CLARKE PRÆF. ad Iliad.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Primæ.

I.

DUPLEX FORMA.

APUD Græcos antiquissimos plurima Verba binas videntur cognatas habuisse formas; quarum altera, in præsentī, semper in *έω* definebat*: Sic,

ώθεώ et *ώθω*, *trudo*.

δοκέω et *δόκω*, *videor*.

| *χαίρω* et *χαιρέω*, *gaudeo*.

| *θέλω* et *τελέω*, *volo*, &c.

I. In ejusmodi paucissimis, non solum in usu manebat duplex illud Præsens, sed cætera quoque, quæ haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata: Sic,

ώθεώ,

ώθω,

}

trudo; f. I. { *ώθήσω*,

ώσω,

p. {

ώθήκα,

ώκα, &c.

γηθέω,

* Nimirum; utraque sic se habebat forma, ut in Presenti, ante *ω*, vel per Epenthesein inserto, vel per Syncopen sublato, altera ab alterâ facillimè oriretur: Sic, *δόκω*, per Epenthesein, fiebat *δοκέω* et, vice versa, *δοκέω*, per Syncopen fiebat *δόκω*.

$\gamma\eta\theta\acute{\epsilon}\omega$ *, } *lætor* ; f. I. { $\gamma\eta\theta\acute{\eta}\sigma\omega$, p. { $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\theta\eta\kappa\alpha$,
 $\gamma\eta\theta\omega$, } { $\gamma\acute{\eta}\sigma\omega$, p. { $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\kappa\alpha$, &c.
 $\chi\alpha\acute{\iota}\rho\omega$, } *gaudeo* ; f. I. { $\chi\alpha\rho\acute{\omega}$, p. { $\kappa\acute{\epsilon}\chi\alpha\rho\kappa\alpha$,
 $\chi\alpha\iota\rho\acute{\epsilon}\omega$, } { $\chi\alpha\iota\rho\acute{\eta}\sigma\omega$ †, p. { $\kappa\epsilon\chi\alpha\acute{\iota}\rho\eta\kappa\alpha$, &c.

2. Tandem autem, in multis, alterum videtur obsolevisse Præsens, ejusque Imperfectum ; in usu tamen manentibus cæteris, quæ habent, temporibus, ab obsoleto Præsenti, plerumque, formati : Sic,

$\delta\omicron\kappa\acute{\epsilon}\omega$, *videor*, (imperf. $\epsilon\delta\omicron\kappa\epsilon\omicron\nu$, contractè $\epsilon\delta\omicron\kappa\nu\eta\nu$,) sumit, ab obsoleto $\delta\omicron\kappa\omega$, f. I. $\delta\omicron\zeta\omega$ †, p. $\delta\acute{\epsilon}\delta\omicron\chi\alpha$, f. I. Pass. $\delta\omicron\chi\theta\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, p. Pass. $\delta\epsilon\delta\omicron\gamma\mu\alpha\iota$, &c.

$\epsilon\upsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega$, *odi*, (imperf. $\epsilon\varsigma\upsilon\gamma\epsilon\omicron\nu$, contractè $\epsilon\varsigma\upsilon\gamma\eta\nu$,) sumit, ab obsoleto $\epsilon\upsilon\gamma\omega$, f. I. $\epsilon\upsilon\zeta\omega$ §, aor. I. $\epsilon\varsigma\upsilon\zeta\alpha$, aor. 2. $\epsilon\varsigma\upsilon\gamma\eta\nu$.

$\theta\acute{\epsilon}\lambda\omega$, *volo*, (imperf. $\epsilon\theta\epsilon\lambda\omicron\nu$,) sumit, ab obsoleto $\theta\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omega$, f. I. $\theta\epsilon\lambda\acute{\eta}\sigma\omega$, p. $\tau\epsilon\theta\acute{\epsilon}\lambda\eta\kappa\alpha$, &c. ||

$\epsilon\zeta\omega$,

* Vide Constant. Lascaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\theta\alpha$ rectè dicitur esse Perf. M. a $\gamma\eta\theta\omega$.

† Vel, eliso ι , $\chi\alpha\rho\acute{\eta}\sigma\omega$, et $\kappa\epsilon\chi\alpha\rho\acute{\epsilon}\eta\kappa\alpha$, &c.

‡ Rarò inveniuntur etiam a $\delta\omicron\kappa\acute{\epsilon}\omega$, f. I. $\delta\omicron\kappa\acute{\eta}\sigma\omega$, p. $\delta\epsilon\delta\omicron\kappa\acute{\eta}\kappa\alpha$, &c.

§ Invenitur etiam a $\epsilon\upsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega$, f. I. $\epsilon\upsilon\gamma\acute{\eta}\sigma\omega$.

|| Invenitur etiam $\epsilon\theta\acute{\epsilon}\lambda\omega$, imperf. $\epsilon\theta\epsilon\lambda\omicron\nu$.

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὄζον,) sumit, ab obsoleto ὄζειω,
f. 1. ὀζήσω vel ὀζέσω, p. ὤζηκα *, &c.

μέλλω, *futurus sum*, (imperf. ἔμελλον,) sumit ab
obsoleto μελλέω, f. 1. μελήσω, aor. 1. ἐμέλλη-
σα, &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὠφειλον,) sumit, ab obsoleto
ὀφείλεω, f. 1. ὀφειλήσω, p. ὠφειλήκα, &c. †

Similiter in Deponentibus.

ἄχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμην,) sumit, ab obso-
leto ἀχθέομαι, f. 1. Med. ἀχθήσομαι vel ἀχθί-
σομαι, p. Pass. ἤχθημαι, &c.

βύλομαι,

* Invenitur etiam regulariter ab ὄζω, f. 2. ὀδῶ, et p. Med.
ὀδα, Atticè ὀδωδα.

† Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὀφλω, ὀφλήτω, ὠφληκα.
Porro; observent tirones particulam εἶθε vel αἶθε, *utinam*, sæ-
pè construi cum ὀφείλω, præsertim in aor. 2. ὠφειλον, ὠφειλες,
ὠφειλε, vel Ionicè, amisso augmento, ὀφειλον, &c. vel Poeticè,
geminato λ, ὀφέλλων, &c. hoc modo, εἶθ' ὠφειλον, Anglicè, *I*
wish that I had—εἶθ' ὠφειλες, *I wish that thou hadst*—εἶθ' ὠφειλε,
I wish that he, she or it had.—Sic apud EURIP. in ipso ME-
DÆ exordio, Εἶθ' ὠφελ' Ἀργῆς μὴ διαπτάσθαι σκάφος—*I wish*
that the ship ARGO had not sailed through—&c. Vide doc-
tissimum HOOGEVEEN in Doctrinâ Particularum L. GR.
p. 381.

βέλομαι, *volo*, imperf. ἐβλόμην,) sumit, ab obsoleto βελέομαι, f. 1. Med. βελήσομαι, p. Pass. βεβέλημαι, &c.

μάχομαι, *pugno*, (imperf. ἔμαχόμην,) sumit, ab obsoleto μαχέομαι, f. 1. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Pass. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι, *interrogo*, (imperf. ἤρόμην, et ἐρόμην,) sumit, ab obsoleto ἐρέομαι, f. 1. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἶχομαι, *abeo*, (imperf. ὤχόμην,) sumit, ab obsoleto οἰχέομαι, f. 1. Med. οἰχήσομαι, p. Pass. ὤχημαι, &c.

μελόμαι*, *curo*, (imperf. ἐμελόμην,) sumit, a μελέομαι, f. 1. Med. μελήσομαι, p. Pass. μεμέλημαι, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. ἐδέόμην,) sumit, ab obsoleto δέεομαι, f. 1. Med. δέήσομαι, p. Pass. δεδέημαι, &c.

οἶομαι, et οἶμαι, *puto*, (imperf. ὥομεν, et ὥμην,) sumit, ab οἰέομαι, f. 1. Med. οἰήσομαι, p. Pass. ὤημαι, &c.

ADDENDUM.

* Sed multò frequentius invenitur compositum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμελέημαι. Attamen in usu est etiam ἐπιμέλομαι. Vide Xenoph. Απομν. II. iv. 7.

ADDENDUM.

Simili analogia conjugantur etiam sequentia,
a primitivis obsoletis remotiùs derivata: Scilicet

ἔφω*, *coquo*, (imperf. ἤφον,) sumit, ab obsoleto
ἐψέω, f. i. ἐψήσω, p. ἤψηκα, &c.

ὀδάζω†, *mordeo*, (imperf. ὠδάζον,) sumit, ab obsoleto
ὀδαξέω, f. i. ὀδαξήσω, &c.

ἀλέζω‡, *opitutor*, (imperf. ἤλεζον,) sumit ab ἀλεξέω,
f. i. ἀλεξήσω, &c.

αὖζω||, *augeo*, (imperf. ἤυζον,) sumit, ab αὐξέω, f. i.
αὐξήσω, p. ἤυξηκα, &c.

B

II.

* Forfitan antiquitùs ἔπτω, f. ἔψω, unde in præf. ἔψω et
ἐψέω.

† Forfitan antiquitùs ὀδάζω, f. ὀδαξέω, unde in præf. ὀδάζω
et ὀδαξέω.

‡ Fortasse ab ἀλέγω, *curo*, f. ἀλέξω, unde in Præf. ἀλέξω et
ἀλεξέω.

|| Fortasse ab obsoleto αὖγω, f. αὖξω, unde in præf. αὖξω,
et αὐξέω. In usu est etiam in præf. αἰξω.

II.

NOVUM PRÆSENS IN ΣΚΩ.

APUD Græcos etiam, in Verbis quibusdam puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in σκω, novumque ipsius Imperfectum; manentibus tamen cæteris temporibus ab obsoleto Præsenti, plerumque, formati*: Sic,

ἡβάσκω, *pubesco*, f. i. ἡβήσω, p. ἡβηκα, ab ἡβάω †.

γηράσκω, *senesco*, f. i. γηράσω, p. γεγήρακα, et γεγήρηκα, a γηράω †.

ιλάσκω, *propitium reddo*, f. i. ιλάσω, p. ἴλακα, ab ἰλάω.

ἄρέσκω,

* Nimirum; oriebatur istud Præs. in σκω a fut. i. verbi primitivi per Epenthesein, inserto κ ante ω, sic βόω, βόσω, βόσσω. Sed in nonnullis analogia paulum videtur immutata, scil. per Antithesein: namque η interdum transit in α, ut ἡβάω, ἡβήσω, ἡβάσκω. atque η vel ω in ι, ut εὐρέω, εὐρήσω, εὐρίσκω. αἰδέω, αἰλώσω, αἰλίσκω. quædam porrò adhibent etiam reduplicationem; sic δρεάω, δρεάσω, διδρεάσκω, &c.

† In usu est etiam ἡβάω, et γηράω. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed sæpius in usu est ιλάσκομαι, *propitium mihi reddo*, f. i. Med. ιλάσομαι, p. pass. ἴλασμαι, &c.

ἀρέσκω, *placeo*, f. 1. ἀρέσω, p. ἤρεκα, ab obsoleto ἀρέω.

αἰδήσκω, *augeo*, f. 1. αἰδήσω, p. ἤλδηκα, ab obsoleto αἰδέω.

εὐρίσκω, *invenio*, f. 1. εὐρήσω, p. εὔρηκα, ab obsoleto εὐρέω *.

βόσκω, *pasco*, f. 1. βόσω et βώσω, p. βέβοκα et βέβωκα, ab obsoleto βόω †.

βιώσκω ‡, *vivo*, f. 1. βιώσω, p. 1. βέβιωκα, a βίωω.

βρώσκω, *edo*, f. 1. βρώσω, p. βέβρωκα, ab obsoleto βρόω ||.

βλώσκω, *advenio*, f. 1. βλώσω, p. βέβλωκα, ab obsoleto βλόω.

ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. ἀμβλώσω, &c. ab ἀμβλόω §.

γινώσκω, vel γιγνώσκω, *cognosco*, f. 1. γνώσω, p. ἔγνωκα, ab obsoleto γνόω ¶.

τιτρώσκω,

* In aor. 2. εὔρεον.—Et habet hoc verbum vocalem brevem in f. 1. pass. εὐρεθήσομαι, unde in aor. 1. Pass. εὔρεθην.

† Legitur interdum etiam f. 1. βοσκήσω, p. βεβέσκηκα, &c.

‡ Interdum invenitur etiam βίωω, in Imperf. ἔβίοον, contractè ἔβιν. Vide Defectiva in μι.

|| Vide Defectiva in μι.

§ In usu est etiam ἀμβλόω, et ἀμβλύσκω, et ἀμβλίσκω.

¶ In f. 1. Pass. γνωθήσομαι. Vide Defectiva in μι.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. I. τρώσω, p. τέτρωκα, ab obsoleto τρώω *.

αλίσκω, *cipio*, f. I. αλώσω, p. ἤλωκα, Atticè ἔαλωκα, ab obsoleto αλόω †.

διδράσκω, *fugio*, f. I. δράσω, p. δέδρακα, ob obsoleto δράω ‡.

πιπράσκω, *vendo*, f. I. πράσω, p. πέπρακα, ab obsoleto πράω.

μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. I. μνήσω, p. μέμνηκα, a μνάω ||.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. I. μεθύσω, aor. I. ἐμέθυσα, a μεθύω §.

ADDENDUM.

* In f. I. Pass. τρωθήσομαι.

† Et ita compositum ἀναλίσκω, cujus primitivum Præf. etiam in usu est: Sic, Λόγους ἀναλοῖς, (contractè pro ἀνάλοεις,) *Verba consumis*. Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed δράω, in usu, significat *facio*. Vide Defectiva in μι.

|| In usu est etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipsi revoco*, id est, *recordor*. μνάομαι etiam significat *ambio*, *procurus sum*.

§ In usu est etiam μεθύω.

¶ Atqui sequentia in σκω, quæ rariùs occurrunt, vetus Præfens et Imperfectum supplantando minus apta fuisse videntur: Scil. στερίσκω, idem quod στερῶ, *privo*. μολίσκω, idem

A D D E N D U M.

Tria in σκω habent ξω in fut. 1. Scil.

διδάσκω, *docco*, f. 1. διδάξω, &c. *

θνήσκω, *moriō*, f. 1. θνήξω, &c. †

ἀλύσκω, *vito*, f. 1. ἀλύξω, &c.

II.

NOVUM PRÆSENS IN ANΩ VEL AINΩ.

PORRO; apud Græcos in multis verbis, tam puris, quam non puris, obsolescente proprio Præsenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Præsens in άνω †, vel in άίνω, novumque ipsius Imperfectum.

I. Ex

idem quod μολέω, *venio*. οἰδίσκω, idem quod οἰδέω, *tumesc*.
τελίσκω, idem quod τελέω, *perficio*, κυῖσκω, idem quod κυέω,
in utero gesso. Et nonnulla alia in ῖσκω.

* Perf. διδίδαχα, &c. invenitur etiam in fut. διδασκήσω, a διδασκείω, &c.

† Vide θνήσκω, inter VARIA SYNONYMA.

‡ Scilicet; oriebatur novum istud Præs. a verbi primitivi futuro secundo, (utrum hoc in usu esset necne,) mutando ω

I. Ex puris, quædam habent novum istud Præfens in *άνω*, pauca in *αίνω*. Sic,

φθάνω, *prævenio*, f. I. φθάσω, p. ἔφθακα, ab obsoleto φθάω *.

ἀμαρτάνω, a *scopo aberro*, f. I. ἀμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab obsoleto ἀμαρτέω.

αὐξάνω, *augeo*, f. I. αὐξήσω, p. ἤυξηκα, ab obsoleto αὐξέω †.

βλάσανω, *germino*, f. I. βλαστήσω, p. βεβλάσθηκα, ab obsoleto βλασέω.

δαρθάνω, *dormio*, f. I. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα, ab obsoleto δαρθέω.

ιζάνω,

in *άνω*, vel *αίνω*. Sic ἀμαρτέω, ἀμαρτῶ, ἀμαρτάνω. ὀλιόθῃω, ὀλιόθῳ, ὀλιόθαινω. Sed insuper in quibusdam, per Epenthesein, inseritur *ν* proximè post vocalem in antepenultimâ, idque euphoniæ gratiâ; sic, ἀδέω, ἀδῶ, ἀδάνω, ἀνδάνω. μαθίω, μαθῶ, μαθάνω, μανθάνω. λήθω, λαθῶ, λαθάνω, λανθάνω. Atque etiam λείπω, λιπῶ, λιπάνω, λινπάνω, quod est λιμπάνω. λήβω, λαβῶ, λαβάνω, λανβάνω, quod est λαμβάνω. ἐρύγω, ἐρυγῶ, ἐρυγάνω, ἐρυνγάνω, quod est ἐρυγγάνω. λήχω, λάχω, λαχάνω, λανχάνω, quod est λαγχάνω. Nimirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel saltem nosse debent) ea est perpetua atque pulcherrima L. GR. analogia, ut *ν* ante *π*, *β*, *φ*, transeat in *μ*. et ante *τ*, *γ*, *χ*, in *γ*.

* In usu est aor. 2. ἔφθην, ab obsoleto φθῆμι. Vide Defectiva in *μι*.

† Vide αὐξω, p. 9.

ἰζάνω, *sedere facio*, f. ἰ. ἰζήσω, aor. ἰ. ἰζησα, ab obsoleto ἰζέω.

κιχάνω, *assequor*, f. ἰ. κιχήσω, p. κικίχηκα, ab obsoleto κιχέω.

κιδάω, *placeo*, f. ἰ. ἀδήσω, p. ἠδήκα, ab obsoleto ἀδέω *.

μανθάνω, *disco*, f. ἰ. μαθήσω, p. μεμάθηκα, ab obsoleto μαθέω.

χανδάνω, *capio*, f. ἰ. χαδήσω, p. κεχάδηκα, ab obsoleto χαδέω.

αἰσθάνομαι, *sentio*, f. ἰ. αἰσθήσομαι, p. Pass. ἤσθην, ab obsoleto αἰσθέομαι.

ἐχθάνομαι †, *odio sum*, f. ἰ. ἐχθήσομαι, p. ἤχθην, ab obsoleto ἐχθέομαι.

ἐριδάνω ‡, *contendo*, f. ἰ. ἐριδήσω, p. ἠρίδηκα, ab obsoleto ἐριδέω.

ἐρυθάινω ||, *rubefacio*, f. ἰ. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα, ab obsoleto ἐρύθειω.

ἰσφραίνομαι,

* Invenitur etiam aor. ἰ. ἤσα, ab αἰδω.

† Multò frequentius invenitur compositum ἀπεχθάνομαι, et ἀπέχθομαι, f. ἰ. ἀπεχθήσομαι, &c.

‡ Sed et regulariter conjugatur; scil. ἐριδάνω, f. ἰ. ἐριδανῶ, p. ἠρίδαγκα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in αἰνώ.

|| Conjugatur etiam regulariter; scil. ἐρυθάινω, f. ἰ. ἐρυθαιῶ, aor. ἰ. ἠρύθανα, Atticè ἠρύθηνα.

ὄσφραϊνομαι *, *odoror*, f. ι. ὄσφρήτομαι, p. pass. ὠσφρημαι, ab obsoleto ὄσφρέω.

His adde unum in αύνω, scil.

ἐλαύνω, *agito*, f. ι. ἐλάτω, p. ἤλακα, ab ἐλάω †.

2. In non puris novum istud Præsens semper est in άνω. Scil.

λαμβάνω, *capio*, f. ι. λήψω, p. λέληφα, Atticè εἴληφα, ab obsoleto λήβω.

λανθάνω, *lateo*, f. ι. λήσω, p. λέληκα, ab obsoleto λήθω.

λαγχάνω, *fortior*, f. λήξω, p. λέληχα, Atticè εἴληχα, ab obsoleto λήχω ‡.

τυγχάνω, *sum, consequor*, f. ι. M. τεύξομαι, p. Pass. τυτύγμαι, a τεύχω ||.

δάκνω, (per Syncopen, pro δακάνω,) *mordeo*, f. ι. δήξω, p. δέδηχα, ab obsoleto δήκω.

πυνθάνομαι, *percontor*, f. ι. M. πεύσομαι, p. Pass. πέπυσμαι, ab obsoleto πεύθω.

3. Nonnulla

* In usu etiam f. ι. Med. ὄσφρανέμαι.

† In usu est etiam ipsum ἐλάω.

‡ Ab obsoleto λέγγω venit Perf. M. λείλογχα.

|| τεύχω, *fabrico*, in usu est, regulariter conjugatum. τυγχάνω habet in aor. 2. ἐτύχον, et a τυχίω perf. τιτύχηκα.

3. Nonnulla sunt quibus in usu est, præsertim apud Poetas, utrumque Præsens, tum proprium, tum novum istud in *άνω* nec non utrumque Imperfectum : Sic,

δάμαω et *δάμνω* *, (per Sync. pro *δαμάνω*,) *domo*.

τέμνω et *τάμνω*, (per Sync. pro *ταμάνω*,) *scindo*.

ὀφλω, (per Sync. pro *ὀφείλω*,) et *ὀφλάνω* †, *debeo*.

ἵκω, et *ικάνω* ‡, *venio*. | *ἐρεύγω*, et *ἐρυγγάνω*, *ructo*.

θίγω, et *θιγγάνω*, *tango*. | *λείπω*, et *λιμπάνω*, *linquo*.

Item pauca quibus novum Præsens est in *αίνω*. Scil.

οἰδέω, et *οἰδαίνω*, et interdum *οἰδάνω*, *tumeo*.

ὀρμάω, et *ὀρμαίνω*, *ruo*. | *ὀλιοδέω*, et *ὀλιοθαίνω*, *labor*.

ADDENDA.

His adde

I.

τίω, et *τίνω*, *honoro*, *solvo*. | *δύω*, et *δύνω* ||, *subeo*.

φθίω, et *φθίνω*, *corrumpo*. | *ιδρύω*, et *ιδρύνω*, *colloco*.

C

Item

* In usu est apud Poetas *δαμνάω*, f. i. *δαμνήσω*, &c.

† Invenitur etiam *ὀφλίσκω*, et *ὀφλισκάνω*.

‡ Sed usurpantur multo frequentius *ικνέομαι*, et *ἀφικνέομαι*.
venio, f. i. — *ιζομαι*, p. Pass. — *ιγμαι*.

|| Vide *ἔδον*, &c. inter Defectiva in *μι*.

Item,

2.

ἀλέω, et ἀλεείνω, *vito*.| φάω, et φαείνω, *luceo*.ἐρόμαι, et ἐρτείνω, *interrogo*.

IV.

V A R I A S Y N O N Y M A.

MULTA Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quæ sunt vel quodammodo inter se similia, vel omnino inter se diversa.

I. Quædam conflantur ex Synonymis, quodammodo inter se similibus: Sic,

βαίνω *, *eo*, (in imperf. ἔβαινον,) habet, a βάω,
f. I. M. βήσομαι, p. A. βέβηκα et ab obsoleto

* Βαίνω formatur a βάω, quasi esset in f. 2. βῶ. [Vide notam ‡ in pag. 13.] Sed revera futurum 2. est βαῶ, unde in p. M. βέωα, cujus participium est βεῶνς, βεβαῦια, βέωας, contractè βεῶς, βέβωσα, βεῶς. Gen. βεῶτος, βεῶσης, βεῶτος. Sed et invenitur interdum ipsum βάω, *ire facio*; in aor. I. ἔβησα, in f. I. M. βήσομαι, *ire faciam meipsum*, i. e. *ibq;*

leto βῆμι, aor. 2. ἔβην, in subj. βῶ, in opt. βαίην, in imp. βῆθι, in inf. βῆναι, in part. βάς. γίγνομαι *, γίνομαι, vel γείνομαι, *sum, fio, nascor*, (in imperf. ἐγίγνομην, ἐγινόμην, vel ἐγεινόμην,) habet

ἔβη; unde βήσομαι rectè dicitur a Grammaticis esse pro futuro 1. verbi βαίνει, eo. Cæterùm quod ad βέβηκα, attinet, quod, secundum eosdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem βαίνω, ideoque significat *ivi*; id revera est Perfectum regulare a βάω, *ire facio*. Neque tamen negatur βέβηκα, sæpe (forsitan plerumque) id significare quod est Latinè *ivi*: Sed tum subintelligitur pronomem reciprocum, perinde ac si esset βέβηκα ἑμαυτὸν, *meipsum ivisse feci*, (si sic Latinè loqui liceret) i. e. *ivi*. Anglicè, *I am gone*. [Vide Iliad. α. 37. annotante Sam. Clarke.] Neque insolita est apud Græcos scriptores ista, post verbum transitivum, pronominis reciproci suppressio, adeo ut Vox Activa vicem Vocis Mediæ interdum supplere videatur, quum tamen nihil aliud est quam hujus pronominis Ellipsis; quæ quidem multis aliis usu venit, tum præcipuè verbo ἔχω, *habeo*: Sic εὖ ἔχειν, *benè se habere*; κακῶς ἔχειν, *malè se habere*; subauditur nempè ἑαυτὸν. Cæterùm pro βαίνω interdum invenitur apud Homerum βάσκαω.

* Videtur ipsum γίγνομαι derivatum a γένω, hoc-modo; γένω, per Reduplicationem γιγένω, quod est, per Syncopen, γίγγω. unde γίγνομαι. Eodem modo μέμνω, idem quod μένω, *maneo*; scil. μένω, μιμένω, μέμνω. Sic, πίπτω, *cado*, a πίτω. foil.

bet, ab obsoleto γενέω, f. 1. M. γενήσμαι, p. P. γεγένημαι, f. 1. P. γενηθήσμαι, aor. 1. P. ἐγενήθην et habet etiam, ab obsoleto γένεω, vel γένω, f. 2. M. γεῖμαι, aor. 2. M. ἐγενόμην, et p. M. γέγονα item, a γένω, vel γείτω, aor. 1. M. ἐγεινάμην.

δαίω, *divido, epulum præbeo*, (in imperf. ἔδαιον, in f. 1. δαίσω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M. δαίσσμαι, in aor. 1. M. ἔδαισάμην,) habet, ab obsoleto δάζω *, f. 1. δάσω, p. δέδακα, f. 1. P. δαδῆσμαι, p. P. δέδασμαι, et a δαίζω, f. 1. δαίσω, vel δαίζω, p. part. P. δεδαΐγμενος, &c. †

δείδω,

scil. πίτω, πιπέτω, πίττω per transitionem nempe facilem, auribusque gratissimam. Sic ferè etiam τίκτω, *pario*, a τέκω, scil. τέκω, τιτέκω, per Metath. τικέτω, τίκτω. Ea scilicet est ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, linguarum longè nobilissimæ. Cæterum ab obsoleto γάω, (in f. 2. γαῶ, in perf. M. γέγαα) in usu est part. p. M. γεγαῶς, γεγαῶια, γέγαος, per Sync. γεγῶς, γεγῶσα, γεγῶς. [Vide notam præcedentem.] Sic a μάω, *cupio*, Perf. M. μέμαα, Vide Const. Lascaris Gram. p. 104.

* In usu tamen est præf. M. δάζομαι.

† In usu sunt etiam δαίνυμι, *epulum do*, et δαίνυμαι, *epulor*.

δεῖω, *timeo*, in f. 1. δείσω, in p. δέδεικα,) habet, quasi a δείκω, p. M. δέδοικα, et ab obsoleto δείω, p. M. δέδια, &c. *

ἔθω, *consuesco*, (in P. M. ὤθα, pro quo in usu est Atticè ἔωθα,) habet, regulariter ab ἐθίζω, f. 1. ἐθίσω, p. ἔθικα, &c.

εἶδω, *scio*, (in f. 1. εἰδύσω, in p. εἰδηκα,) habet quasi ab εἶδω, in f. 1. M. εἶσμαι, in p. M. οἶδα, &c. †

ἔχω,

N. B. δαίω, interdum significat *uro*, in quâ significatione pauca tantum occurrunt tempora, nulla forsan nisi præf. et imperf. Act. Pass. et Med. atque perf. et plusq. Med. scil. διδάα, et εἰδέναι. [Vide Iliad. β. 93. et γ. 736.] Verum dubitare licet an δαίω, unquam usurpatum fuerit ab aliquo probato Scriptore Græco pro eo quod Latinè sonat *disco*. Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexicographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δάω, quod quidem, siquid aliquid, regulariter conjugatur; scil. δάω, δαήσω, διδάα, δαηθήσομαι, διδάημαι δάω, δαῶ, διδαα· ex quibus temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti benè norunt tirones.

* Invenitur etiam διδιδι in Imperativo, quasi a διδιδιμι.

† Et habet ab εἶδημι, in Præf. Subj. εἶδῃ, Opt. εἰδέην, Inf. εἰδέναι; in perf. M. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἶδαδα, per Sync. οἶδα, quod sæpissimè occurrit. Sed εἶδω, VIDEO, habet in aor. 2. εἶδον, interdum ἴδον, et in Subj. ἴδω in præf. Ind. M. εἰδόμαι, *videor*, *assimilo me*, in aor. 1. M. εἰσάμην.

ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἔξω *. sed ab obsoleto σχέω, habet etiam f. 1. σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Pass. σχεθήσομαι, p. Pass. ἔσχημαι, &c.

θνήσκω †, *morior*, in f. 1. θνήζω, in p. τέθηκα. sed ab obsoleto θανέω, habet f. 2. Act. θανῶ, aor. 2. ἔθανον, f. 2. M. θανῶμαι.

ικνέομαι ‡, *venio*, (in imperf. ικνέομην,) ab ἴκω, habet f. 1. M. ἴξομαι, p. Pass. ἴγμαι, aor. 2. M. ἰκόμην.

κλύω, *audio*,) f. κλύσω, p. κέκλυκα,) habet a κλῦμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτε ||.

πάσχω,

* Τὸ μὲν ἔχω, φιλοῦται, τὸ δ' ἔξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω, ἐπιρρήματος φιλουμένου. Const. Lascaris Gram. p. 101. Ab ἔχω, est etiam aor. 2. εἶχον, aor. 2. M. εἰχόμεν· et a σχέω, aor. 2. ἔσχον, aor. 2. M. ἐσχόμεν· et ab ἴσχω, imperf. ἴσχον, imperfect. M. et P. ἰσχόμεν, &c. Occurrit σχῆς in Imperat. a σχήμι [Vide Moos Element. L. G. p. 59. in notâ.] σχέω est Poeticum.

† [Vide θνήσκω, in pag. 13.] Αὐτὸ τέθημι, in 2. conjug. invenitur Præf. Imperativi τέθηθι, in Opt. τεθναίην et τεθνέην; in Inf. τεθνάαι, et in Part. τεθνάς. Cæterum ab obsoleto θνάω, venit Perf. Med. τεθνάα, unde in Part. τεθναῶς. Poeticè τεθνηῶς, in Gen. τεθνηότος· vel τεθνηῶς, τεθνηῶτος· vel τεθνηεῶς, τεθνηεότος· transit nempe η in suam brevem ε· atque ε in suam Diphthongum αι.

‡ Vide ἴκω, et ἰκάτω, in pag. 17,

|| Poeticè κέκλυθι, et κέκλυτε.

πάσχω, *patior*, habet ab obsoleto πῆθω, f. 2. A. πάθω, aor. 2. ἔπαθον et ab obsoleto πείθω, f. 1. M. πείσομαι atque ab obsoleto πίνθω, p. M. πέπονθα *.

πίτομαι, *volo*, in imperf. ἑωυτόμην et πέταμαι, ἑωυτάμην atque πετάομαι, ἑωυτάομην item a πτήμι, vel ἵπτημι, est aor. 2. ἔπτην, Præs. M. ἵπταμαι, aor. 2. M. ἑπτάμην †.

πίνω, *bibo*, ab obsoleto πώω, habet f. 1. πώσω, p. πέπωκα, f. 1. Pass. πωθήσομαι, p. Pass. πέπωμαι, vel πέπομαι et a πίω, aor. 2. ἔπιον, f. M. πίομαι, πῖν, πιέται, pro πῖμαι, πῖν, πιῖται ‡.

πίπτω ||, *cado*, habet, a πτόω, f. 1. πτώσω, p. πέπτωκα et a πίτω, f. 1. πίσω, &c.

ρίζω,

* Ab obsoleto παθίω, habet etiam p. Aor. πεπάθηκα. Vide Moor Element. L. Gr. pag. 152. in notâ.

† Videtur πετάομαι esse Vox Med. a πετάω, *pando*; [Vide Anomala, &c. in μι.] quasi dicas *pando meipsum*. πετάω per Syncopen, fit πτάω, unde πτήμι et ἵπτημι. a πτάω, in usu est etiam f. 1. πτήσω, p. πέπτηκα, &c.

‡ [Vide Moor Element. L. Gr. pag. 154.] A πῖμι, et πῶμι venit Præs. Imperat. πῖθι, et πῶθι.

|| Vide notam in pag. 19. Item a πείω, est f. 1. πειήσω, aor. 2. ἔπειον, et f. 2. Med. πειῶμαι.

ῥέζω, *facio*, f. 1. ῥέζω, (per Metath. ῥέζω,) p. ῥέρε-
χα, f. 2. ῥαγῶ, p. M. ῥέρογα, (per Metath.
ῥοργα) dicitur etiam in Præf. ῥρδω, in imperf.
ῥρδον.

σκληάω, et σκλέω, *ficcō*, in p. ἴσκληκα et σκέλλω, in
f. 1. σκέλω item σκληῖμι, in aor. 2. ἴσκλην *.

τίκτω †, *pario*, habet, ab obsoleto τέκω, f. 1. τέξω,
f. 1. M. τέξομαι, aor. 2. Ἀστ. ἔτεκον, aor. 2.
M. ἐτεκόμην, p. M. τέτοκα.

ὑποσχνέομαι ‡, *polliceor*, habet, ab ὑποσχήομαι, f. 1.
M. ὑποσχήσομαι, p. Pass. ὑπεσχήμαι, aor. 2.
M. ὑπεσχώμην.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino
inter se diversis: Sic,

αἰρέω ||, *capio*, (in inf. 1. αἰρήσω, in p. ἤρηκα,) sumit
ab obsoleto ἔλω, f. 2. ἐλῶ aor. 2. εἶλον, f. 2.
M. ἐλῶμαι, aor. 2. M. εἰλόμην.

ἔπω,

* Vide Defectiva in μι.

† Vide notam in pag. 19.

‡ Componitur nempè ex præp. ὑπὸ et σχέω, pro ἔχω, *habeo*.
Legitur et ὑπίσχομαι, ex ὑπὸ et ἴσχω.

|| αἰρέω habet vocalem brevem in f. 1. Pass. et in aor. 1.
Pass. Sic, αἰριθήσομαι, ἡρέθην. Vide MOOR. Element. L. Gr.
p. 143.

ἔπω, *dico*, (in aor. 1. εἶπα *, in aor. 2. εἶπον, in aor. 2. M. εἰπόμην,) sumit a ῥέω, (per Aphærefin pro ἐρέω,) f. 1. ῥήσω, perf. ἔρηκα, &c. ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. ἤρχόμην,) sumit, ab obsoleto, ἐλεύθω, f. 1. M. ἐλευσόμεαι, p. M. ἤλυθα, Atticè ἐλήλυθα, sæpissimè in usu est etiam, ab eodem ἐλεύθω, aor. 2. A. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον.

ἑδίσω, *edo*, (in f. 1. ἐδίσω, in p. ἥδισκα,) sumit, ab obsoleto ἔδω, f. 2. M. (ἔδωμαι, vel) ἔδομαι †, et ab ἐδέω ‡, f. 1. ἐδέσω, p. ἥδεκα, (per Metath. ἔδηκα, Atticè ἐδήδεκα,) et ab ἐδόω, f. 1. ἐδόσω, p. ἥδόκα, (Atticè ἐδήδοκα,) item a φάγω, aor. 2. A. ἐφάγον, f. 2. M. (φαγῶμαι, vel) φάγομαι.

τρέχω, *curro*, (in f. 1. τρέξω ||, in f. 1. M. τρέξομαι,) sumit, ab obsoleto δραμείω, p. A. δεδράμηκα, et a δρέμω, f. 2. A. δράμω, f. 2. M. δραμῶμαι, p. M. δέδρομα.

D

φέρω,

* N. B. ἔπω, retinet augmentum per omnes modos. ῥέω habet etiam in f. 1. Pass. ῥηθήσομαι, in aor. 1. Pass. ἐρέθητι, et in P. Pass. ἐρημίαι, et ἔρρημαι.

† Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.

‡ Ab ἰδῶ quoque venit in f. 1. Pass. ἰδισθήσομαι, in p. Pass. ἰδισμαι, Atticè ἰδηδίσμαι.

|| Vide Moor Element Gr. p. 130.

φέρω, *fero*, in imperf. ἔφερον, sumit ab obsoleto
 οἶω, f. i. οἶσω, f. i. M. οἶσομαι, f. i. p. οἶσθή-
 σομαι, aor. i. P. ὤσθην et ab ἐνέγκω*, aor. i.
 A. ἤνεγκα, aor. i. M. ἤνεγκάμην.

A D D E N D U M.

☞ Tria Verba in ζω inferunt ν ante ξ in
 f. i. idque euphoniæ causâ; nempe λίζω, κλάζω,
 πλάζω Sic,

λίζω, *resono*, λίζω, λίζω †.

κλάζω, *clango*, κλάζω, κλάζω †.

πλάζω, *errare facio*, πλάζω, πλάζω ‖.

V.

* In usu est etiam ἐνέγκω in Præs. unde in imperf. ἤνεγκον,
 et in imperf. M. ἤνεγκομην. Invenitur etiam in aor. i. A.
 ἔνεικα, pro ἤνεγκα et in aor. i. P. ἤνεχθην, et ἤνείχθην, in p. P.
 ἤνεγμαι, in p. M. ἤνοχα, Atticè ἐνένοχα. Item, ab obsoleto
 φρέω, est f. i. φρήσω, aor. i. ἔφρησα et a φρήμι, secundæ con-
 jug. venit in imperat. aor. 2. φρέε. Vide Mook Element.
 L. Gr. p. 159. in notâ.

† Nam λίνζω, est λίζω, &c. unde in aor. i. ἐλινξα. Scil. ξ
 valet κς, γς, vel χς et ν ante κ, γ, χ, transit in γ. Vide
 ejusmodi analogiam notatam in pp. 14, 31.

‡ In perf. Aët. κέκλαγγα et conjugatur per f. 2. A. et
 p. M. sic κλάζω, κλαγῶ, κέκληγα. Vide Mook Element.
 L. Gr. p. 152.

§ In perf. Aët. πίπλαγγα, in f. i. P. πλαγγθήσομαι, unde
 in aor. i. Pass. ἐπλάγχθην qui quidem sæpe usurpatur in
 sensu

V.

POETICA AC DERIVATA.

APUD Græcos plurima Verba usurpabantur tantum in Præsenti et in Imperfecto *, quorum pleraque sunt Poetica, rarius usitata, atque modo peculiari derivata; quæque non ulterius conjugata videntur, *cacophoniae* causâ.

Ejusmodi sunt,

I. Verba quæ oriuntur a Futuro 1. aliorum Verborum mutando ω in $\epsilon\omega$. Verba nempe Desiderativa in $\epsilon\omega$. Sic,

$\beta\rho\omega\sigma\epsilon\acute{\iota}\omega$, *edere cupio*, a $\beta\rho\acute{\omega}\sigma\omega$, *edam*.

$\lambda\epsilon\acute{\iota}\epsilon\acute{\iota}\omega$, *dicere cupio*, a $\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$, *dicam*.

$\gamma\alpha\mu\eta\sigma\epsilon\acute{\iota}\omega$, *uxorem ducere cupio*, a $\gamma\alpha\mu\acute{\eta}\sigma\omega$, *uxorem ducam*, &c.

Item

sensu Medio, id quod et non rarò aliis verbis usu venit. [Vide in ipso *Odyssæ* exordio.] Cæterum, $\pi\lambda\acute{\alpha}\zeta\omega$ non conjugatur per f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in $\pi\lambda\acute{\eta}\epsilon\sigma\omega$, *percutio*.

* N. B. Eorum nonnulla non inveniuntur nisi in Præsenti.

Item alia Desiderativa quæ desinunt in ᾠ.
Sic,

φονάω *, *cædem appeto*, a φόνος, *cædes*.

μαχάω, *pugnam desidero*, a μάχη, *pugna*.

μαθητιάω, *discere cupio*, a μαθητής, *discipulus*.

ὠνητιάω †, *emere cupio*, ab ὠνήτης, *emptor*, &c.

Ejusmodi sunt etiam,

2. Quædam, potissimum Poetica, quæ desinunt

———— in κω, et in σκω Sic,

ὀλέκω, *perdo*, ab ὀλεω, *idem*.

ἐρυκάκω ‡, *coerceo*, ab ἐρύκω, *idem*.

δρῶσκω, *salio*, a δρέω, *idem*.

φάσκω, πιφάσκω, et πιφαύσκω, *dico*, a φάω, unde φημί.

πιπίσκω, *potum præbeo*, a πίνω, *bibo*.

et nonnulla alia in ίσκω ||.

———— vel in άνω, αίνω, et ύνω Sic,

ἀλφάνω, *invenio*, ab obsoleto ἀλφέω.

ἰχάνω, *contineo*, ab ἰσχω, pro ἔχω, *habeo*.

ὀπτάνω,

* In usu est etiam φονόω.

† Item multa alia derivata quæ desinunt in ιάω.

‡ Sunt etiam apud Homerum, ἐρυκακίω, ἐρυκάνω, et ἐρυκανάω.

|| Vide notam α in p. 12.

ὀπτάνω, *video*, idem quod ὀπτόμαι.
 κραυγάνω, *clamo*, item quod κράζω.
 καθιστάνω, *constituo*, idem quod καθίστημι.
 ἀλδαίνω, *augeo*, idem quod ἀλδέω.
 ἐροθύνω, *excito*, idem quod ὄρω.

————— vel in ἄθω, ἔθω, ὑθω. Sic,

ἀμυνάθω, *auxilior*, idem quod ἀμύνω.
 διωκάθω, *persequor*, idem quod διώκω.
 νεμέθω, *pasco*, idem quod νέμω.
 τελέθω, *sum, orior*, idem quod τέλλω.
 φλεγέθω, *uro*, idem quod φλέγω.
 φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.
 μινύθω, *minuo*, a μινυός, *parvus*.

————— vel in σπω, ὄσω, σχθω. Sic,

ἔσπω, et ἐνίσπω, *dico*, eadem quæ ἔπω, et ἐρέπω.
 ἔσπομαι, *sequor*, idem quod ἔπομαι.
 ἔδω, *edo*, unde ἰοδίω, *idem*.
 βιβάσθω, *πado*, a βάω, *ire facio*.
 ἐρέχθω, *scindo*, quasi ab ἐρείκω, *frango*.

————— vel in τάω, νάω, et νέω *. Sic,

ἐρχατάω, *includo*, ab ἐρχατος, *sepes*, quod ab ἔργω.
 ἰσχανάω, *retineo*, ab ἴσχω, idem quod ἔχω, *habeo*.
 δεικανάομαι,

* Item polysyllaba in αῖω et νῖω. Sic λιλαίομαι, *curio*.
 αἰγνῖω, *eo*. ὀπνῖω, *coëo*.

δεικναιόμαι, *benignè accipio*, a δέχομαι, Ionicè προ
δέχομαι, *capio*.

οιχνέω, *progredior*, ab οἶχομαι, *abeo*.

νηνέω, *neo, cumulo*, idem quod νέω.

————— vel in άλλω, ίλλω, ύλλω *. Sic,

ἀσχάλλω, *doleo*, quasi ab ἀχέω, *doleo*.

ἰσδάλλομαι †, *similis videor*; ab ἔδω, *video*.

δενδίλλω ‡, *oculis lustro*; ex δινέω, *moveo*, et ἴλλος,
oculus.

μισύλλω ||, (per Sync. pro μινυσύλλω,) *minutatim
seco*; a μινυός, *parvus* §.

————— vel in δω, βω, præcedente liquidâ ¶.

Sic,

ἔλδομαι, *cupio*.

κυλίνδω, *volvo*.

| ρέμβω, *in gyrum ago*.

| φέρβω, *pasco*.

————— vel

* Derivata scilicet, ac Poetica.

† Vide Il. ε. 213. ‡ Vide Il. ι. 180. || Vide Il. κ. 465.

§ Excipe σωμύλλω, *garrulus sum*. Invenitur saltem apud
Aristoph. Ach. 585. ἰστωμυλάμεν· quod tamen fortasse est
per Sync. pro ἰσωμυλήσαμεν, a σωμυλέω.

¶ Item τίττω, *invenio*. [Vide Il. δ. 263. annotante Eusta-
thio.] et μέμνω, *maneo*. Vide notam in p. 19.

— vel denique in *νω*, et *ρω*, quæ adhibent Reduplicationem, atque inferunt liquidam *, per Epenthesein : Sic,

παμφαίνω †, *fulgeo*.

καρκαίρω, *resono*.

βαμβαίνω, *balbutio*.

μορμύρω, *murmuro*.

Porro; ejusmodi sunt quoque,

3. Verba quædam Homerica, quæ videntur sumere ipsum Fut. 1. M. pro Præsenti : Sic,

βήσομαι †, *progredior*, a βάω, *ire facio*.

δύσομαι ||, *induo*, a δύω, *subeo*.

λέξομαι §, *cubo*, a λέγω, *cubare facio*.

ὄρσομαι ¶, *surgo*, ab ὄρω, *excito*.

et si qua id genus alia.

Item

* Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit *ω* in terminatione : Sic βαμβαίνω, quod est βαμβαίνω. [Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 14. 26.] et πανφαίνω quod est παμφαίνω nimirum aspirata insuper reduplicat suam terminem. Vide Moor. Element. L. Gr. p. 124. in notâ.

† Homerus utitur etiam παμφανίω.

‡ Vide Il. ε. 109. annotante Sam. Clarke ; ubi vir eximius vix agnoscit hujusmodi metamorphosin Futuri in Præsens. Vide etiam Il. β. 35.

|| Vide Il. τ. 36

§ Vide Il. ι. 613.

¶ Vide Il. γ. 250.

Item, Verba Poetica, quæ oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω*. Sic

πιφράδω †, *dico*, a φράζω.

κεικλήγω ‡, *clango*, a κλάζω.

πιπλήγω ||, *percutio*, a πλήσσω.

ὀρώρω §, *excito*, ab ὄρω.

πέφνω ¶, *occido*, per Sync. pro πεφόνω, a φένω, &c. **

ADDENDA.

* Interdum α mutatur in έω. Sic, πιποιέω, a πέθω. Vide *Theocr.* Idyll. έ. 28.

† Vide Il. ζ. 500. ‡ Vide Il. π. 430. item Hes. α. 379.

|| Vide Il. ψ. 360.

§ Nempè a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide Od. τ. 377.

¶ Vide Il. ν. 363.

** Ejusmodi quoque paucissima oriri videntur a Perf. Aα per eandem analogiam: Sic πεφρίκω, *horreo*, a φρίσσω. πεφύκω, *nascor*, a φύω. [Vide Hesiod. α. 76.] τετρήκω, *tumultuor*, a τρήκω, *asper sum*; nisi istud potius ad priorem classem referri debeat, quum, in hoc verbo, τετρήκα ex æquo possit esse perf. A. vel M. [Vide Il. β. 95. ubi τετρήκει videtur esse Præsens a τετρήκω non Plusquamperf. a τρήκω, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam βεδήκω, *eo*, a βάω quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate JAC. BURNET, de *Monboddo*, in supremâ, apud Scotos, curia civili, Senatoris integerrimi; priscae virtutis et summæ eruditionis viri, deque Græ-

cis

ADDENDA.

Omnibus his adde,

I.

Pauca Poetica in σσω Sic,

ἀγνώσσω, *ignoro*; ab ἄγνωτος, *ignotus*.ὕπνώσσω, *dormio*, a ὕπνιος, *somnus*.ἀνηθέσσω, *insuetus sum*, ab ἀνηθης, *insuetus*.φλανύσσω, *garrio*, a φλύω, *nugor*.ἐνίσσω, *verbis asperis laceſſo*, ἐν et ἔπω, *dico*.παιφάσσω *, *vehementur ruo*, quaſi ab αἶσσω, *ruo*.

2.

Quædam Poetica et rariùs uſitata in ἄζω, et ἰζω Sic,

ἀλυσκάζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.ἡλασκάζω, *vagor*; idem quod ἡλάσκω.

E

τροχάζω,

cis Literis optimè meriti; qui in Libro ſuo cui titulus,—*Of the Origin and Progreſs of Language*, Vol. II. pp. 156. 526. adverſatur opinioni viri acutiſſimi SAM. CLARKE, aſſerentis in annotationibus ſuis ad Hom. Iliad. vocem βεβήκει temporis eſſe, quod vulgò vocant Plusquamperfectum. Videſis ad Il. α. 37. 221. et π. 751. &c.

* Fortaſſe ex πᾶν, *omnino*, ἴφι, *fortiter*, et αἶσσω, *ruo*. Vide Il. β. 450. et 803. et Henr. Stephani Theſ. L. Gr. Append. c. 1573.

τροχάζω, *propero*; idem quod τροχάω.

κυπτάζω, *pronus specto*; a κύπτω, *pronus sum*,
et similia in άζω.

νemesίζω, *indignor*; idem quod νemesάω.

μινυρίζω, *exili voce lamentor*; idem quod μινύρομαι.

άκαχίζω, *tristitiá affició*; idem quod άκαχέω.

κεραίζω, *cornibus dissipo*; *vasto*; a κέρασ.

ήρεμίζω, *quietus sum*; idem quod ήρημέω.

προκαλίζομαι, *provoco*; idem quod προκαλέω.
et similia in ίζω.

Item

3.

έρρω, *pressum eo*.

πέλω, et πέλομαι, *sum*.

κέλω, et κέλομαι *, *hortor*.

σέβω, et σέβομαι, *colo*.

De

* Sæpe apud Poetas κέλομαι. Vide Il. ο 346. Apud
poetas est etiam μέμλομαι, *cure sum*, a μέλει. Vide Il. τ.
343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Secundæ.

I.

TRIPLEX PRÆSENS.

QUÆDAM Verba conjugationis primæ non solum assumunt alterum Præsens in *νύω*, verum aliud etiam secundæ in *νυμι* *, aded ut singulis ejusmodi Verbis Præsens existat triplex.

Scilicet ; triplici illo gaudent Præsenti, —

I. Verba quædam pura in *άω*, *έω*, et *όω*. Sic, *κεράω*, *κερανύω*, et *κεράννυμι*, *misceo* ; f. I. *κεράσω*, p. *κεκέραχα* †.

κρεμάω,

* Nempè ; oriuntur bina illa nova Præsentia a primitivo Præsenti, mutato *ω* in *νύω* vel *νυμι*. Sic, *άγω*, *άγνύω*, et *άγνυμι*. Sed præterea in puris *ν* geminatur, et penultima futuri corripitur : Sic, *κεράω*, *κερανύω*, et *κεράννυμι*, *κεράσω*. Atqui si adsit *ο* in penultimâ primitivi, transit id in suam longam ante — *νύω*, et — *νυμι*, nec non ante *σω* futuri ; sic, *ζάω*, *ζωνύω*, et *ζώννυμι*, *ζώσω*. Porro ; quod ad Imperfectum hujusmodi verborum attinet, observent tirones, id quidem quod a *νύω* sæpissimè ; quod autem a primitivo vel *νυμι* oritur, rarius usurpari. Iidem meminerint — *υμι* carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element. L. Gr. p. 158.

† F. I. Pass. *κερασθῆσθαι*, p. Pass. *κεκέρασμαι*. per Sync. *κέκραμαι*, *κέκρασαι*, *κέκραται*. [Vide Eur. Med. 138.]

N. B.

κρεμάω, κρεμαννύω, et κρεμάννυμι, *suspendo*; f. 1. κρε-
μάσω, p. κεκρέμακα *.

πετάω, πεταννύω, et πετάννυμι, *pando*; f. 1. πετάσω,
p. πεπέτακα †.

σκεδάω, σκεδαννύω, et σκεδάννυμι, *diffrō*; f. 1. σκεδάσω,
p. ἐσκέδακα ‡.

ἔω, ἐννύω, et ἐννυμι, *induo*; f. 1. ἔσω, p. ἔκα ||.

ζέω, ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio*; f. 1. ζέσω, p.
ἔζεκα §.

κορέω,

N. B. Hujusmodi verborum rariùs usurpatur Perf. Aθ. li-
cet hic apponatur Analogiæ causâ.

* F. 1. Pass. κρεμασθήσομαι, aor. 1. Pass. ἐκρέμασθην, &c.
Dicitur etiam κρεμόω, et κρεμέω, adeo ut huic verbo existat
Præsens quintuplex. Dicitur quoque κρέμομαι et κρέμαμαι, in
voce pass. *suspendor*; in voce autem Med. *pendeo*.

† F. 1. Pass. πιτασθήσομαι, perf. Pass. πιπίτασμαι, per
Sync. πίπταμαι, et in 3. pl. πίπτανται in part. πιπιτασμένος,
per Sync. πιπταμένος. [Vide Xenoph. Απρων. II. 1. 22.] In
usu est etiam πετάζω.

‡ F. 1. Pass. σκεδασθήσομαι, p. Pass. ἐσκέδασμαι. Dicitur
etiam σκεδάζω.

|| Perf. Pass. εἶμαι, unde εἶμα —τος, το, *vestimentum*. Sed
multò frequentius reperitur compositum ἀμφεννύω vel ἀμφέν-
νυμι, ἀμφίσω, ἡμφίσκα vel ἀμφίσκα, ἡμφίσμαι, vel ἀμφίεμαι.

§ F. 1. Pass. ζιθήσομαι, vel ζισθήσομαι. Vide Moor Ele-
ment L. Gr. p. 124.

κορέω, κορεννύω, et κορέννυμι, *satio*; f. i. κορέσω, p. κε-
κόρεκα *.

σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*; f. i. σβέσω, p. ἔσβεκα †.

σορέω, σορεννύω, et σορέννυμι, *sterno*; f. i. σόρεσω, p. ἐσορέκα ‡.

(ζώω,) ζωννύω, et ζώννυμι, *cingo*; f. i. ζώσω, p. ἔζω-
κα ||.

(ῥόω,) ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*; f. i. ῥώσω, p. ἔρ-
ῥωκα §.

(εῤῥόω,)

* F. i. κορέσω, vel κόρησω, f. i. Pass. κορεσθήσομαι, p. Pass. κεκόρησμαι vel κεκόρημαι. Confer *H. Steph. Thesaur. L. Gr.* t. 2. c. 108. b. et *MOOR. Element. L. Gr.* p. 142. not. †.

† Vel ἔσβεκα, f. i. Pass. σβεσθήσομαι. p. Pass. ἔσβεσμαι.

‡ F. i. Pass. σορεσθήσομαι. Dicitur etiam per Sync. σόρε-
νυμι, unde compositum κατασόρενυμι, per Sync. κασόρενυμι.
Vide *Odyss. ε.* 32.

|| F. i. Pass. ζωσθήσομαι, p. Pass. ἔζωσμαι. Sed primi-
tivum ζώω, in Præf. est obsoletum. Dicitur autem in Præf.
ζωννύσκω.

§ F. i. Pass. ῥωσθήσομαι, p. Pass. ἔρρωμαι. Obsoletum au-
tem est primitivum ῥόω, quod apud *H. Stephanum* scribitur
ῥώω.

(σρώ,) σρώννυω, et σρώννυμι, *sterno*; f. i. σρώσω, p. ἐσρώκα *.

χόω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero*; f. i. χώσω, p. κέχωκα †.

χρόω, χρωννύω, et χρώννυμι, *tingo*; f. i. χρώσω, p. κέχρωκα ‡.

Quibus adde unum in ίω. Scil.

τίω, τιννύω, et τίννυμι, *honoro, solvo*, f. τίσω, p. τέτικα ||.

Item,

2. Quædam non pura in γω. Sic,

(ἄγω §,) ἀγνύω, et ἄγνυμι, *frango*; f. i. ἄξω, p. ἤχα.
εἰργω ¶, εἰργνύω, et εἰργνυμι, *include*, f. i. εἰρξω, &c.
(ζεύγω,)

* F. i. Pass. σρωθήσομαι, p. Pass. ἐσρωμαι. Obsoleteum autem est primit. σρώω.

† F. i. Pass. χωσθήσομαι, κέχωμαι.

‡ F. i. Pass. χρωσθήσομαι, vel χρωθήσομαι, p. Pass. κέχρωμαι, vel κέχρωμαι. In usu est etiam χρώζω in Præsenti.

|| Vide Addenda, p. 17.

§ Inusitatum est primitivum Præs. ἄγω. Ast in usu sunt aor. i. Aët. ἤξα, Atticè ἔαξα. p. Aët. ἤχα, Atticè ἔαχα. p. M. ἔγα, Atticè ἔαγα, &c.

¶ Scil. εἰργω, per Crasin pro εἰργω aor, i. est εἰρξα. Perf. est inusitatum.

(ζεύγω *,) ζευγνύω, et ζώννυμι, *jungo*; f. I. ζεύξω,

p. ἔζευχα.

(μίγω †,) μιγνύω, et μιγνύμι, *misceo*; f. I. μίξω,

p. μέμιχα.

(μόργω ‡,) μοργνύω, et μόργνυμι, *tergo*; f. I. μόρξω.

p. μέμορχα.

οἶγω ||, οἶγνύω, et οἶγνύμι, *aperio*, f. I. οἶξα, p. ὤχα.

(πήγω, pro quo in usu) πήσσω §, πηγνύω, et πηγνυ-
μι, *compingo*; f. I. πήξω, p. πέπηχα.

(πλήγω, pro quo in usu) πλήσσω, πληγνύω, et πλήγ-
νυμι, *percutio*; f. I. πλήξω, p. πέπληχα.

(ρήγω,

* Inusitatum est primit. præf. ζεύγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐζύγην.

† Inusitatum est primit. Præf. μίγω· inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐμίγην. Homericum Præf. est interdum μίσγω.

‡ Inusitatum est primit. Præf. μόργω· et pro μόργνυμι, sæpè reperitur ὀμόργνυμι.

|| Sed multò frequentius usurpatur compositum ἀνοίγω, &c. in aor. 1. Aët. ἀνώξα, Atticè ἀνέωξα, et ἡνώξα, in perf. A. ἀνώχα, Atticè ἀνέωχα, in perf. P. ἀνώγμαι, Atticè ἀνέωγμαι, et ἡνώγμαι, et in Perf. M. ἀνώγα, Atticè ἀνέωγα.

§ N. B. πήσσω, πλήσσω, ρήσσω, et φράσσω, regulariter conjugantur per omnia tempora, sic πήσσω, πήξω, πέπηχα, πηγ-θήσομαι, πίπηγμαι· πήσσω, παγῶ, πέπηγα, &c. in voce activâ, *compingo*, in voce autem mediâ, *rigeo*.

(ρήγω, pro quo in usu) ρήσσω, ρήγκύω, et ρήγνυμι,
rumpo; f. i. ρήξω, p. ῥρήχα.

(φράγω, pro quo in usu) φράσσω, φραγνύω, et φράγνυμι,
serpio; f. i. φράξω, p. πέφρακα.

Nec non unum in κω, atque duo in ρω. Scil.
 (δείκω *,) δεικνύω, et δέικνυμι, *ostendo*; f. i. δείξω,
 p. δέδεχα.

δόρω, δορνύω, et δόρνυμι, *salio*, &c. †

ὄρω, ὀρνύω, et ὀρνυμι, *excito*; f. i. ὀρῶ ‡, p. ὤρκα.

A D D E N D A.

I.

Analogiâ haud prorsus abfimili, triplex quo-
 que Præsens fortiuntur sequentia: Scil.

κτείνω, κτινύω, et κτίνυμι ||, *occido*; f. i. κτείω,
 p. ἔκταγα.

ὀλέω,

* Inusitatum est primit. Præf. δείκω.

† Δόρω, vel Δορέω, non invenitur in f. i. vel in perf. sed in
 usu est aor. 2. ἔδορον, &c.

‡ Æolicè ὄρσω, unde in aor. i. ὤρσα. Et perf. M. est ὤρκα,
 Atticè ὄρωρα.

|| Vix reperiuntur κτινύω et κτίνυμι. Sed in usu est com-
 positum ἀποκτίνυω, et ἀποκτίνυμι.

ὀλέω *, ὀλλύω, et ὀλλυμι, *perdo*; f. 1. ὀλέσω, p. ὤλεκα.
ὀμόω, ὀμνύω, et ὀμνυμι, *juro*; f. 1. ὀμόσω, p. ὤμοκα.

2.

Eòdem etiam pertinere videntur pauca Deponentia: Scil.

ἄρτυμαι, *cipio*, ab ἄρξ, *agnus* †.

ἄχτυμαι, *doleo*, ab ἄχος, *dolor*.

κίνυμαι, *moveor*, a κινέω, *moveo*.

λάζυμαι, *cipio*, idem quod λάζομαι.

πτάρτυμαι, *sternuto*, idem quod πταίρω.

II.

CARENTIA AORISTO II.

PLERAQUE Verba secundæ conjugationis defectiva sunt.

1. Quædam habent Præf. et interdum Imperf. et carent Aoristo secundo: Sic,

ἀνάχημι †, *tristitia afficio*, ab ἀχέω, *doleo*.

F

δίδημι,

* Vix reperitur ὀλέω in Præf. sed a f. 2. ὀλῶ, venit regulariter f. 2. M. ὀλῶμαι, aor. 2. M. ὀλόμην, p. M. ὤλα, Atticè ὤλωλα. Atque sæpissimè reperitur compositum ἀπόλλυμι, eodem modo conjugatum.

† Adi Henr. Steph. Thes. L. Gr. tom. 1. c. 548. g.

‡ Scil per Reduplicationem pro ἄχημι.

δίδομι, *ligo*, idem quod δέω.

κίρνημι *, *misceo*, idem quod κεράω.

κίχρημι †, *utendum do*, idem quod χράω.

κρέμνημι ‡, *suspendo*, idem quod κρέμαω.

ὄνημι ||, *prosum*, ab obsoleto ὀνάω.

περνήμι, *vendo*, a πράω, unde πιπράσκω §.

πίπλημι, vel πίμπλημι, ¶, *impleo*, idem quod πλήθω.

πίπρημι, vel πίμπρημι **, *incendo*, idem quod πρήθω.

πίτνημι ††, *extendo, cado*, idem quod πινέω.

σκήδνημι,

* In usu est etiam κινάω. Vide supra ad Triplex Præf.

† In usu est etiam κίχράω.

‡ In usu est etiam κρεμνάω. [Vide supra ad Triplex Præf.]
Inveniuntur etiam κρεμνάω, et κρήνημι, *precipito*, a κρηνός, *precipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμνημι.
Cæterum κρήνημι, habet in imperat. aor. 2. κρήνηθι.

|| Legitur etiam ὀνήνημι, et in voce P. et M. ὀνινάμαι, et ὀνινήμαι. Nam hujusmodi verba nonnunquam sumunt η ante μαι, in Præf. P. et M. Cæterum ὄνημι interdum usurpatur ad significandum id quod esse Latinè vitupero.

§ Vide pag. 12.

¶ Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλανω, et πλῆμι.

** Reperiuntur etiam πιπράω et πιμπράω.

†† Apud Homerum invenitur πίτνα, Ionicè sine augm. et contractè, pro ἰπίτνα, a πινάω. [Vide II. φ. 7. ubi Eustath. exponit

σκέδνημι, *dissipo*, idem quod σκέδαω *.

τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum τράω †.

Similiter in Deponentibus.

ἀγαμαι ‡, *admiror*.

δύναμαι §, *possum*.

ἔραμαι ||, *amo*.

πρίαμαι, *emo*.

2. Et, vice versâ, quædam habent Aoristum Secundum, et carent Præsenti et Imperfecto: Sic,

Obso-

exponit κατεπιτάννει.] Apud Hesychium πιτνῆ redditur πίπτει, ἐκτέννει. Forfitan est verbum compositum ex πίπτω, *cado*, et τένω, *tendo*: scil. πιπτεύω, πιπτεῖνῶ, πιτένω, πίντω, unde πιτένω, πιτνάω, et πίντημι: quasi dicas *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, uti sæpissimè fit, [Vide notam in p. 18] tum πίντω erit πιτένω ἑμαυτὸν, *meipsum facio ut decidam expansus*; i. e. *expansus vel extensus decido*. Anglicè, *I fall at my full length*. [Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram Gr. L. vim atque pulchritudinem.

* Reperiuntur etiam σκεδάζω, κεδάω, κεδάζω, et κεδάω.

† Reperiuntur etiam τιτράω, et τιτραίνω.

‡ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto ἀγάζομαι.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto δυνάομαι.

|| Ab ἐράω, *idem*: cujus vox. pass. sæpè significat (*non amor, sed amore captus sum*)

Obsoletum, δῦμι *, (a δῦω, *subeo*,) habet, in usu,
aor. 2. ἔδυν.

Obsol. φύμι, (a φύω †, *nascor*,) habet, in usu,
aor. 2. ἔφυν.

Obsol. βῆμι, (pro quo est βαίνω, *eo*,) habet, in
usu, aor. 2. ἔβην ‡.

Obsol. κτῆμι ||, (pro quo est κτείνω, *occido*,) habet
in usu, aor. 2. ἔκτην.

Obsol. σβῆμι §, (a σβέω, *extinguo*,) habet, in usu,
aor. 2. ἔσβην ‡.

Obsol. σκλῆμι ¶, (a σκλάω, *sicco*,) habet, in usu,
aor. 2. ἔσκλην.

Obsol. τλῆμι, (a τλάω, *suffero*,) habet, in usu,
aor. 2. ἔτλην.

Obsol. φθῆμι **, (a φθάω, *prævenio*,) habet, in usu,
aor. 2. ἔφθην.

Obso-

* [Vide p. 17.] Meminerint tirones υμι carere subj. et
opt.

† Φύω, sæpè significat *naturâ sum*. Sæpissimè occurrit
πίφυκα, in perf. *naturâ comparatus sum*. φύω etiam nonnun-
quam significat *gigno*.

‡ Vide *Varia Synonyma*, p. 19.

|| Vide *Addenda*, p. 40. § Vide *Triplex Præf.* p. 37.

¶ Vide *σκλάω*, p. 24. ** Vide *Anomala in ω*, p. 14.

Obsol. ἄλωμαι, (pro quo est ἀλίσκω, *capio*,) habet,
in usu, aor. 2. ἤλων.

Obsol. γινῶμι †, (pro quo est γινώσκω, *cognosco*,) ha-
bet, in usu, aor. 2. ἔγνων.

Obsol. βίωμι †, (pro quo est βιώσκω, *vivō*,) habet,
in usu, aor. 2. ἔβιον.

Obsol. βρῶμι †, (pro quo est βρώσκω, *edo*,) habet,
in usu, aor. 2. ἔβρον.

A D D E N D U M.

Quorundam in μι perpaucae tantum super-
sunt reliquiae: Sic,

ἄημι, (ab ἄέω, *spiro*,) habet, in usu Præs. Part.
ἀέας †, 3. dual. aor. 2. Ind. ἄητον ||, et Inf.
ἀῆναι §.

διδῆμι,

* Atticè ἔαλων. [Vide Anomala in ω, p. 12.] Observent
autem tirones ἤλων, in aor. 2. usurpari in sensu passivo, La-
tinè *captus fui*, ἀλῶς, *captus*. [Vid. Il. β. 374. et Xenoph.
Απομν. II. iii. 10.] Perf. ab ἀλόω, (scil. ἤλωκα,) passivè
etiam significat. [Vide H. Steph. Thes. L. Gr. t. 1. c.
328. h.]

† Vide Anomala in ω. p. 11.

‡ Saltem invenitur ἀέντες, in nom. pl. [Vide Il. ι. 526]

|| Scil. Ionicè, sine augm. [Vide Il. ι. 5.]

§ Saltem ἀήμεναι Poëticè. [Vide Il. ψ. 214.]

δίδημι, (a δέω, *ligo*,) habet in usu 3. sing. imperf. Ind. δίδη *.

δίζημι, (pro quo δίζω, *quæro*,) habet, in usu, præf. part. M. διζημένος †.

εἶδημι, (pro quo εἰδέω,) *scio*, habet, in usu præf. Opt. εἰδείην ‡.

ἔσημι, (pro quo ἵσημι, *sisto*,) habet, in usu, præf. Opt. ἐσαίην, Imperat. ἔσαθι, part. ἐσάς §.

Atque ita in nonnullis aliis ejusmodi §.

APPEN-

* Scil. Ionicè, sine augm. [Vide II. λ. 105.]

† Scil. pro διζήμενος, [Vide II. δ. 88.]

‡ Sed εἰδέναι est per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

|| Sed ἐσάναι est per Sync. pro ἐσακέναι, ab ἵσημι.

§ De σπές, -φεές, et σχές, a σπῆμι, φεῖμι, et σχῆμι, vide MOOR Element. L. Gr. p. 159. in notâ †. Et de εἶμι, *sum*, εἶμι, *eo*, ἵμαι, *sedeo*, κείμαι, *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 112, 113, &c.

¶ Atque hæc sunt præcipua utriusque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA vel DEFECTIVA vocari possint. Cæterùm in Linguâ tam copiosâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnibus numeris absolutum existere videatur, singulas singulorum recensere

A P P E N D I X.

NONNULLÆ Verborum partes Anomaliam pati videntur vel per Reduplicationem, vel Syn-
copen, vel Metathefin.

Tirones affuefaciant aures sequentibus exemplis.

I.

Per Reduplicationem *.

ἄγω,	ἄγάγω,	}	ab ἄγω, <i>duco</i> .
ἡγόν,	ἡγαγον,		
ἡγομην,	ἡγαγόμην,		
ἡχα,	ἡγηχα,		
ἡγερκα,	ἡγήγερκα,	}	ab ἡγείρω, <i>congrego</i> .
ἡγερμαι,	ἡγήγερμαι,		
ὤλεκα,	ὤλώλεκα,	}	ab ὀλλυμι †, <i>perdo</i> .
ὤλα,	ὤλωλα,		

2.

partes quæ passim apud Græcos scriptores in usu inveniuntur, ingens esset, atque (tironibus saltem in quorum gratiam hæc exarata sunt,) planè inutilis labor.

* De quâ agetur quum ad Dialectos perventum fuerit.

† Vide Anomala in μι, p. 41.

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι	ab ἔλαυνω, <i>agito</i> .
ἔχευσα,	ἔχεσα *	a χέω, <i>fundo</i> .
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἶμι, <i>sum</i> .
ἐγείρομαι,	ἔγρομαι,	} ab ἐγείρω, <i>excito</i> .
ἐγειρομένος,	ἐγρομένος,	
ἴσατον,	ἴσον,	} ab ἴσκημι, <i>scio</i> , (in Voce M. et P. <i>sæpè</i> , infer- to τ, ἴσαμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,	
ἴσατε,	ἴτε,	
ἴσασαν,	ἴσαν.	
ἴσαθι,	ἴδι,	
ἴσῃτω,	ἴσω, &c.	
ἔβησαν,	ἔβαν †,	a βῆμι, pro quo βαίνω, <i>eo</i> .

3.

Per Metathesin.

ἐπαρθον,	ἐπραθον,	a πέρθω, <i>vasto</i> .
ἔδαρπον,	ἔδραπον,	} a δέρκω, <i>aspicio</i> .
δέδορκα,	δέδροκα,	
μέμορα,	ἔμμορα,	a μείρω, <i>divido</i> .
σέστυται,	ἔστυται,	a σεύω, <i>agito</i> .

De

* Interdum ἔχαι.

† Scil. per Syncopen Bæoticè. Bæoticum est etiam ἡγέρθεν, pro ἡγέρθησαν, ab ἀγείρω, *congrego*, vel ἐγείρω, *excito*. ἡμιχθεν, pro ἡμίχθησαν, a μίγνυμι, *misco*, &c. Sed Atticum est εἶν, pro εἴησαν, ab εἶμι, *sum*, et τιθέειν, pro τιθέησαν, a τίθημι, *pono*, &c. Sed de his postea.

DE PRÆPOSITIONE.

PRÆPOSITIO est pars orationis indeclinabilis regens quendam casum.

Præpositionum primigenius usus est denotare id quod ad **LOCUM** cuiusvis, respectu alterius, attinet; adeo ut alterutrius **MOTUS**, alterius autem **QUIES**; vel utriusque **MOTUS**, aut **QUIES** exprimatur: velut, *Mittunt legatos AD Cæsarem. Iter erat illis PER Alpes. Flumen Arar IN Rhodanum influit. PRÆ foribus obambulat. Recubans SUB tegmine fagi. Hic INTER densas corylos. INTER sylvas Academi. Obviam facti sunt INTER se.*

Ex hac primigeniâ suâ significatione Præpositiones sæpissimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque significandum quod ad **TEMPUS** attinet: velut, *Surrexit ANTE lucem. Colloquebatur INTER cœnam. Vivit POST funera Virtus.*

Dehinc earum nonnullæ usurpantur variè ad varios exprimendos nexus, five causæ cum effectu, seu ἐνέργειᾳ **Animi** cum rebus externis:

G

velut

velut, *Roscius* PER *imprudentiam* *deceptus* est.
Cæsar DE *hac re* ita *censebat*. *Egregia* erat *pi-*
tas *eius* IN *parentes* *.

Ex vario præpositionum †, five simplicium seu compositarum, usu oritur, non minimâ ex parte, exquisita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati sunt Eruditi.

Græcas Præpositiones ad captum tironum accomodanti nonnullæ occurrunt quarum vim genuinam Sermo nunc quidem Anglicanus, nunc autem Gallicus, aptius ac felicius quam Latinus attingit.

LINGUÆ GRÆCÆ PRÆPOSITIONES † sunt octodecim.

Earum

* Hæc enarrantur fusiùs inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gazæ* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Basil. apud Valent. Curionem, 1523.

‡ Quanquam tam fusè de Græcis Præpositionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo est cui veras et genuinas illarum significationes eruisse, et clarâ demùm luce persudisse contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum persensisset Vir celeberrimus, nuper defunctus, JAC MOOR, in Acad. Glasg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam se diligenter accinxit : atque
ingenii

Earum aliæ regunt unum, aliæ duos, aliæ autem tres casus.

I.

QUATUOR regunt Genitivum solummodo;
Scil. Ἀντί, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, πρὸ.

1. Ἀντί *.

Ἀντί—Latinè, plerumque, redditur *pro*, (scil. *loco* vel *vice*.) Anglicè *INSTEAD OF*; Gallicè *au lieu de*. Sic,

Εἰρήνη,

ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filum *Ariadnes* in hoc labyrintho suppeditante, viam rectam ad Præpositionum Græcarum cognitionem primus post renatas Literas patefecisse videtur; uti intelligere est ex dissertatione ejus, sermone Anglicano exaratâ, quæ inscribitur, *On the Prepositions of the Greek Language; an Introductory Essay*, Glasg. 1766. Dolendum tamen est Virum acutissimum nihil de hac re edidisse nisi brevem illam *Introductionem*; pretiosam quidem eam, sed priorem tantum operis ab illo suscepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem nostram facere viderentur nos desumpsisse lubentes agnoscimus.

* *N. B.* Hæc præpositio, sequente consonante, scribitur ἄντι· sequente vocali levigatâ, ἀντ· sequente autem vocali aspiratâ ἀνθ·. Sic itidem, ἀπὸ, ἀπ·, ἀφ· et κατὰ, κατ·, καθ·. et μετὰ, μετ·, μεθ· et ἐπὶ, ἐπ·, ἐφ· et ὑπὸ, ὑπ·, ὑφ·. Atque ita in multis aliis Græcorum vocibus.

Εἰρήνη ANTI πολέμῳ.

Thucyd IV. 20.

ANTI μεγάλων εὐεργεσιῶν.

Ibid. IV. 11.

Pax pro bello.

Pro magnis beneficiis.

OBSERVANDA.

1. Verisimillimum est Ἀντὶ primitus usurpatum fuisse ad designandum alterum poni CONTRA alterum; [Anglicè—OPPOSITE TO—; Gallicè—*vis-à-vis de*—] id quod fieri solebat, antiquissimis temporibus, quum merces essent commutandæ: [Angl.—*in the case of barter*.] Unde facillimè transferebatur ad indicandam ipsam mercium commutationem; vel quodlibet suffectum IN LOCUM alterius, [Angl. *Something substituted in place of some other thing*;] quæ quidem tandem fiebat communis ipsius significatio.

2. Manebat tamen primarius ejus sensus in vocibus plerisque compositis: Sic, ANTIλέγω, CONTRADICO; ANTIφονέω, è contrario sono: Καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄθλος Ἡρακλῆος· λύρη δὲ Εὐρώτας ANTIφώνει. [Anac. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a-singing the labours of Hercules; my Lyre, on the other hand, in opposition to me, began to resound Loves*. In quibusdam autem cernere est alteram illam vulgarem ejus significationem: Sic, ANΤωνόμασε Μεσσήνην, [Thucyd. VI. 5.] *He changed its name into Messene*. [He substituted Messene instead of its other name.]

3. Ἀντὶ sæpè supprimitur per Ellipsin, præsertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic Πόσος τις πρίασθαι δύναται τὸ τῆς Ἡρας ἄγαλμα; δραχμῆς. [Æsop. Fab.] For [instead of]

of] *how much can one buy the statue of Juno? For a drachma,*
i. e. ἀντὶ πόσῃ—ἀντὶ δραχμῆς. [Vide *Lamberti Bos Ellips. Gr.*]

4. Ἀντὶ sæpè regit infinitivum verbi cum articulo; Sic
ΑΝΤΙ τῷ τιμωρήσασθαι, [Æsop. Fab.] *Instead of punishing.*

2. Ἀπὸ.

Ἀπὸ—Latinè significat *a, ab, de*. Anglicè FROM :
Sic.

Κῦρος ὤρματο ΑΠΟ Σάρδεων. | *Cyrus began his march*
Xenoph. Anab. I. | FROM Sardes.

ΑΠΟ τῷ Ποσειδονίῳ. | *FROM the temple of*
Thucyd. IV. 118. | Neptune.

O B S E R V A N D A.

1. Ἀπὸ primitus indicabat Discessum aut Distantiam unius hominis vel rei A-loco alterius : [Angl. *The Departure, or the Distance of one person or thing FROM the place of another.*] Unde, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad significandum Progressum vel Intervallum unius puncti Temporis AB altero; et redditur interdum *post*; Anglicè FROM vel AFTER; Gallicè *depuis, après* : Sic, ΑΠΟ τῷ νῦν, FROM the present time. ΑΠΟ δείπνῃ, a cæna : after [FROM the time of] supper. ΑΠΟ σάλπιγγος, a tubæ signo; post tubæ sonitum.

2. Ἀπὸ Latinè significat, *a, ab* : Angl. FROM : Sed variè aliquatenus in variis : Exempli causâ : Imo, Ενεργείαν de-
notat

notat agentis directam ab—: Sic —ΑΠΟ σκοπιῆς εἶδεν νέφος,
—[Il. δ. 275.] a speculâ vidit nubem. ΑΠΟ τῆ τείχεως μάχεσ-
ται, to fight FROM the wall. 2do, Partem cujusvis ablatam
ab—: Sic Θυσίας θύων μικρὰς ΑΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem.
I. iii. 3.] offering small sacrifices FROM a small fortune,
&c.

3. Ex quibus omnibus discentes nequibunt non sentire
genuinam vim τῆς ΑΠΟ in hujusmodi phrasibus: Scil.

Οἱ ἀπὸ	{	τῆς βελῆς,	Senatores.
		τῆ πλήθους,	Plebei.
		φιλοσοφίας καὶ λόγων,	Philosophi ac Literar.
		τῆς σοφίας,	Stoici.
		τῆ περιπάτου,	Peripatetici.
		τῶν μαθημάτων,	Mathematici.

Item,

Ἀπὸ	{	τύχης,	Fortuitò.
		εὐματοῦ,	Memoriter.
		μνήμης,	Vivâ voce.
		γλώσσης,	

4. Simplicis hujus præpositionis vi benè perspectâ, eadem
ejus vis in compositione etiam observanda est*: Exempli
gratiâ; οἶκος, domus; ΑΠοῖκος, in coloniam missus; ΑΠοικία,
colonia; ΑΠοικέω, in coloniam migro; ΑΠοικίζω, in coloniam
deducò. βαίνω, eo, ΑΠΟβαίνω, abeo, βάλλω, jacio, ΑΠΟβάλλω,
abjicio, &c.

5. Ἀπὸ

* Idque etiam cum significationem Verbi simplicis nunc
augere, nunc evertere videatur: sic, καλύπτω, tegero, ΑΠΟ-
καλύπτω.

5. Ἀπὸ in compositione sæpè regit suum casum: Sic, Ἀπέχομαι κακῶν, *abstineo a malis*. Ubi obiter notanda est etiam vera significatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, *I hold myself*, ΑΠΟ κακῶν, *FROM mischief*.

6. Denique, Ἀπὸ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic ἀρπάζειν θανάτῃ, *eripere morti*, i. e. ΑΠΟ θανάτῃ. Ex Homero suppetit exemplum ūtriusque Syntaxeos simul, tum plenæ, tum ellipticæ.

Ἦ δὲ τόσον, μιν ἔργῃν ΑΠΟ χροῶς ὥς ὅτε μήτηρ

Παιδὸς ἔργει μνίαν——

[Il. δ. 130.]

Hæc verò tantum inhibuit a corpore ut cùm mater

*A filio arcet muscam——**

3. Ἐξ

καλύπτω, *detego*; quasi dicas Anglicè, *I take the veil away FROM any thing*. κρύπτω, *abscondo*, ΑΠΟκρύπτω, *seorsum abscondo*, Anglicè, *I hide something apart FROM other things*. [ΑΠΟκρυπτόμαι, in Voce Med. *delitescō*.] μανθάνω, *disco*, ἀπομανθάνω, *dedisco*; Anglicè, *I depart FROM learning*; *I forget*, διδάσκω, *doceo*, ΑΠΟδιδάσκω, *dedoceo*. Anglicè, *I am quite away FROM teaching*. *I do something quite the reverse of teaching*. Atque ita Horatius Lib II. Od. 2.

——— populumque falsis

Dedocet uti

Vocibus ——

And does what is quite the reverse of teaching the people to use false appellations.

* Vide Lamberti *Bos Ellipses Gr.* [p. 470. Edit. Norimberg. 1763.] De quo doctissimo Scriptore licet observare,

3. Εκ vel ἐξ *.

Εκ vel ἐξ—Latinè significat *e, ex*. Anglicè *out of*. Sic,

ΕΚ Χερρόνησον ὁρμώμενος.
Xenoph. Anab. I.

E *Chersoneso prodiens*.

ΕΚ σώματος λύκου. Æsop.

Ex *ore lupi*.

OBSERVANDA.

* Primigenius usus Præpositionis Εκ vel ἐξ, est indicare aliquem *discedere* e loco; vel quodvis *eximi* EX quovis alio: [Anglicè, *That a person departs out of a place; or that any thing is taken out of any other thing.*] Inde facilè transfertur ad significandum; imo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ: Sic ποτήριον, ΕΚ χρύσου, Angl. *A cup of [made out of] Gold.* 2do, Aliquid exemptum e numero: Sic, ΕΚ μετοίκων, EX *inquilinorum numero.* 3tio, Aliquid mutatum EX uno statu in alterum: Sic, ΕΞ εἰρήνης πολεμεῖν, [Thucyd. I. 120.] *pacem cum bello commutare: Angl. out of peace to make war.*

2. Evidens est differentia inter Εκ et Ἀπὸ. Sic ΕΞ ἀγορᾶς καὶ ἈΠΟ τῆ βουλευτηρίας, Platon. Menex. ad init.] *E foro et A Senatu.* In quibusdam tamen locutionibus, neglectâ hac

eum amorī suo erga Ellipfin nimis indulgisse: quanquam tamen nec ille suâ laude sit fraudandus, quippe qui multò dilucidius et elegantius quam vulgus philologorum sententiam suam ubique exposuerit.

* Scil. ἐκ ante consonantem; ἐξ ante vocalem,

hac differentiâ, utpote non tanti, utraque communiter usurpari videtur : Sic, —ὄναρ ΕΚ Διὸς ἐστίν. [Il. α. 63.] *Somnium a Jove est.* Εκ Διὸς ἀρχόμεθα : [Theocr. Idyl. ιζ.] *A Jove principium faciamus.* Atque ex æquo dici potest ΕΞ ἀρίστου, et ΑΠ' ἀρίστου, a prandio ; Angl. *after dinner* ; item Οἱ ΑΠΟ τῆς στοᾶς, et Οἱ ΕΚ τῆς στοᾶς, *Stoici* *, &c.

3. In nonnullis etiam phrasibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, Εκ et Απὸ communiter usurpari possunt : Sic, ΕΚ τῆ δικαίᾳ, *justè*. ΕΚ τῆ ἀδικίᾳ, *injustè*. ΕΚ τῶν θυμῶν, *funditus*. ΕΚ τῆ παραχρῆμα, *subitò*, &c.

4. Eandem hujus præpositionis vim cernere est in compositione : Sic, ΕΚνυς, *demens*, [Angl. *out of one's wits* ;] ΕΚβαίνω, *egredior* ; ΕΚβάλλω, *ejicio* ; ΕΞάγω, *educo* ; ΕΞάλλομαι, *exfilio*. Sed notandum quodcunque in suo genere magnum est et excellit, id videri esse *exemptum* e turbâ, e grege cæterarum ejus generis rerum : (unde vis et elegantia vocum Latinorum *Eximius*, *Egregius*.) Quapropter Εκ in compositione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur esse κατ' Εξοχήν. Sic, ΕΞαίρετος, *eximius* ; ΕΚπίχρος, *valde amarus*, ΕΚπορβέω, *devasto* ; ΕΚταράσσω, *perturbo* ; ΕΚτιμάω, *valdè honoro* ; ΕΚλάμπω, *eluceo* ; ΕΚμανθάνω, *edisco* ; ΕΚβοάω, *exclamo*. [Angl. *I cry out*.]

5. Denique, Εκ interdum supprimitur per Ellipsin : Sic, —τίσθε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας, [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere* ; [i. e. ΕΚ γῆς.] Σιδήρευ πεποιημένος, *e ferro factus* ; [i. e. ΕΚ σιδήρευ.]

Η

4. Πρὸ

* Vide suprâ inter Observanda ad ἐπί.

4. Πρό.

Πρό—Latinè significat *ante, pro, præ*: Anglicè
BEFORE, Sic,

ΠΡΟ δόμων. Eurip.

ΠΡΟ τῶνδε φωνεῖν. Soph.

| Ante ædes.

| Præ his loqui.

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius est quod ad *locum*. [Angl. *Priority in point of place*.] Et quoniam qui aliquid contra vim alienam defendit, necesse fit ut is seipsum sistat *ante* id quod velit defendere; idcirco Πρὸ usurpatur ad id exprimendum quod est etiam Latinè *pro*; [Angl. For, i. e. *In defence of*.] Sic, ΠΡΟ τῶν ἰδίων μάχεται, *pro suis pugnat*: Angl. *He fights for* [in defence of] *his own*. Et quoniam qui procères aut reges adierit, verisimile fit eum stare *ante* eos; i. e. iis in conspectu *coram*; idcirco Πρὸ usurpatur ad id significandum quod est Latinè *coram*; [Angl. BEFORE i. e. *In presence of*.] Sic ΠΡΟ τῷ βασιλείῳ, *coram rege*. Angl. BEFORE [in presence of] *the king*.

2. Πρὸ, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem est usus ejus frequentissimus: Sic Πρὸ τῆς ἑως, [Thucyd. iv. 31.] *Ante auroram*; Angl. BEFORE *morning*. Et quoniam qui alterum alteri anteposuerit, verisimile fit eum quod melius quam quod pejus esse crediderit id *prius* sumturum; idcirco Πρὸ usurpatur ad denotandum id quod est Latinè *præ*, i. e. *potius quam*; [Angl. BEFORE, i. e. *in preference to*.] Sic παλίμῳ ΠΡΟ ἡσυχίας αἰρεῖται, [Herodot.] *bellum præ pace deligit*;

deligit ; vel *bellum* potius quam *pacem deligit* : Angl. *He chooses war* in preference to *peace*. *He prefers war* BEFORE *peace*.
 Εκείνη ΠΡΟ τῆς ἑτέρας, [Thucyd. iv. 126.] *illā* potius quam *hac* ratione utebantur. Angl. *They preferred the one method* BEFORE *the other* *.

3. Ex quibus omnibus manifestissima est hujus præpositionis vis in compositione : Exempli gratiā ; ΠΡΟπύλαιον, *vestibulum domus* : ΠΡΟθύμος, *sedulus* : ΠΡΟλαμβάνω, *anticipo* : ΠΡΟμάχομαι, *propugno* : ΠΡΟπέμπω, *præmitto* : ΠΡΟβαίνω, *prægredior, antecello, &c.* Et quando verbum, quicum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujusce præpositionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth* : Sic ΠΡΟάγω, *educo* ; Angl. *I lead forth* : ΠΡΟέρχομαι, *egredior prodeo* ; Angl. *I go or come forth* : ΠΡΟκαλίστομαι, *provoco aliquem* [puta ad *singulare certamen*] ; Angl. *I call forth, I challenge*.

II.

* Discipuli observent quoque constructionis præpositionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accusativo agentis ante Infinitivum : Sic, ΠΡΟ τῷ τύπτειν Angl. BEFORE *striking*. ΠΡΟ τῷ ἐμὲ τύψει, BEFORE *I struck*. Πρὸ τῷ ἐκείνου τετυφῆναι, BEFORE *he is [or was] done with striking, &c.* De Ellipsi hujus præpositionis vide Lambert Bos Ellips. Gr. ad vocem.

II.

DUÆ regunt Dativum solummodo: Scil. *Εν*, *σύν**.

I. *Εν*.

* Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod sciam, nulla alia usquam gentium tam plenè assequuta est lingua sedulo observent discentes et admirentur.

1. *Εν* et *σύν* in compositione, manent immutatæ ante vocalem: Sic, *ΕΝ-Αλλάσσω*, immuto. *ΣΥΝ-Οικέω*, una habito, &c.

2. Manent etiã immutatæ ante tertium ordinem mutarum: Sed, ante primum ordinem, *ν* mutatur in *μ* et ante secundum in *γ*. Exempli gratiã:

1. ΕΜ-	$\left\{ \begin{array}{l} Πίπτω, \\ Βάλλω, \\ Φορέω, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} incido. \\ injicio. \\ importo. \end{array} \right.$	ΣΥΜ-	$\left\{ \begin{array}{l} Πείθω, \\ Βαίνω, \\ Φρονέω, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} una persuadeo. \\ congregior. \\ consensio. \end{array} \right.$
2. ΕΓ-	$\left\{ \begin{array}{l} Κλείω, \\ Γράφω, \\ Χρίω, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} includo, \\ inscribo. \\ inungo. \end{array} \right.$	ΣΥΓ-	$\left\{ \begin{array}{l} Καλέω, \\ Γελάω, \\ Χέω, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} convoco. \\ simul rideo. \\ confundo. \end{array} \right.$
3. ΕΝ-	$\left\{ \begin{array}{l} Τένω, \\ Δίδωμι, \\ Θάλλω, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} intendo. \\ in manus do. \\ imprimo. \end{array} \right.$	ΣΥΝ-	$\left\{ \begin{array}{l} Ταράσσω, \\ Δείω, \\ Θήσκω, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} commoveo. \\ colligo. \\ commorior. \end{array} \right.$

3. *ν* ante liquidam in alteram liquefcit liquidam ejusdem generis: Sic,

ΕΛ-Λάμπω,	<i>illuceo.</i>	ΣΥΛ-Λέγω,	<i>colligo.</i>
ΕΜ-Μίγνυμι,	<i>immisceo.</i>	ΣΥΜ-Μάεπτω,	<i>corripio.</i>
ΕΝ-Ναίω,	<i>inhabito.</i>	ΣΥΝ-Νοέω,	<i>mecum reputo.</i>
ΕΡ-Ρηγώ *	<i>inalgesco.</i>	ΣΥΡ-Ρίω,	<i>confluo.</i>

4.

* Sed hoc rarò, ne confundatur in quibusdam personis eum verborum simplicium augmento syllabico: quapropter

1. Ev.

Ev—Latinè significat *in* (scil. *in loco* vel *intra locum*.) Anglicè *IN*: Gallicè *en, dans*. Sic,

EN

4. *v* ante *σ*, sequente vocali, fit alterum *σ* sequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet Ev immutata, ne scil. confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico.—Sic, *ΣΥΣ-Σιτίω, una cibum capio*.

σπ	{ ΣΠάω, <i>contraho.</i>	{ ΣΠείρω, <i>infero.</i>
σς ΣΥ-	{ [Deest exemplum †.]	{ [Deest exemplum †]
σφ	{ ΣΦάττω, <i>simul jugulo.</i>	{ σΦραγίζω, <i>signum imprimo.</i>
σκ	{ ΣΚάπτω, <i>simul fodio.</i>	{ ΣΚήπτω, <i>ingruo.</i>
σγ ΣΥ-	{ [Deest exemplum †.]	{ [Deest exemplum †].
σχ	{ ΣΧηματίζω, <i>conformo.</i>	{ ΣΧολάζω, <i>immorer.</i>
στ	{ ΣΤρατεύω, <i>simul milito.</i>	{ ΣΤρέφω, <i>intorqueo.</i>
σδ ΣΥ-	{ Ζάω , <i>una vivo.</i>	{ Ζίομαι , <i>inserveo.</i>
σθ	{ [Deest exemplum §.]	{ [Deest exemplum §.]

Cæterum, methodus augmenti in ejusmodi verbis inferendi traditur vivâ voce inter docendum.

ter *v* ante *ρ*, plerumque manet immutata: Sic EN-Ράπτω, *in-fuo*, &c.

† Nulla enim est vox Græca quæ incipit a *σς* nisi *σςίννομι*, *extinguo*, cum suis verbalibus.

‡ Nulla enim vox Græca incipit a *σγ*.

|| Nam ζ que valet δς, valet etiam σδ. Saltem ita Doræ, qui ponunt *σνρίσδω* pro eo quod est *σνρίζω*, *fistulâ cano*. Attamen ψ est semper πς, βς, vel φς et ξ est κς, γς, vel χς.

§ Nulla enim primit. vox Gr. incipit a σθ nisi *σθένω*, *valeo*.

ΕΝ τῷ τῷ τόπῳ.

Xenoph. Anab.

| In hoc loco.

ἔτι ΕΝ Βαβυλῶνι κείμαι.

Lucian.

| Adhuc in Babylone jaceo.

OBSERVANDA.

1. Εν designat aliquid contineri intra certum ac definitum locum *. [Angl. *that something is contained within a limited place.*] Inde transfertur ad idem notandum quum sermo sit de spatio temporis : Sic, ΕΝ τρισὶν ἡμέραις, *tribus diebus.* ΕΝ ὑποδαῖς, Angl. In [*during*] *the time of the truce* †.

2. Inde etiam notat; imo, Aliquid esse inter alia : [Angl. *Among.*] Sic Οὐρεὶς ΕΝ κορυφῇς, [Il. β. 456.] *Montis in verticibus.* ΕΝ εἰδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. *Among persons who know.* 2do, Alterum esse in potestate alterius ; Latine *penes* : Sic, ΕΝ ἐμοὶ ἐστὶ, *In me est.* ΕΝ σοὶ γὰρ ἐσμὶν, [Soph. Oed. Tyr.] *In te enim sumus ;* Angl. *We are in thy power. We depend upon thee.* 3tio, Aliquem esse in certo statu sive animi seu corporis : veluti quum dicimus ; ΕΝ φόβῳ ἐμὶ, *In*
timore

* Idque sive sermo sit de motu, seu de quiete intra spatium istud definitum : velut, καθίζομαι ἢ περιπατῶ ΕΝ τῇ γυμνασίῳ, *Sedeo vel ambulo in gymnasio.*

† Huc pertinent ΕΝ τῷ παρόντι, *Nunc* : Εν τῷ, *Interea* : [Supple *χρόνῳ.*] ΕΝ τῷ σπείρειν. Angl. *In the time of sowing.* ΕΝ τέτοις ὑπάτοις, *His consulibus.* Angl. *In the time of [dur-*
ing] their consulship. Et similia.

timore sum : Timeo. EN θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξαι, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant.* 4to, Aliquid fieri certo modo ; sic EN τῷ ὁμοίῳ, *Eodem modo : Angl. In the same manner.* [Supple τρέπω *.]

3. Eadem ferè hujus præpositionis vis in compositione notanda est ; Exempli causâ ; ENοικέω, *incolo ; ENοίκας, incola ; ΕΓκαίω, inuro ; ΕΓκαυμα, nota inusta. ΕΓκαλέω †, in jus voco ; ΕΓκλημα, accusatio. ΕΜπλέκω, implico ; ΕΓχρίω, inungo. ΕΛλείπω, relinquo aliud in, &c. ‡*

4. Εν interdum supprimitur per Ellipsin ; Sic —αιθέρι ναίων [Il. β. 412.] *In æthere habitans. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Eodem die, &c.* Interdum ipse Dativus post εν supprimitur ; velut ; EN ᾗδε· i. e. EN τῷ τόπῳ τῷ ᾗδε, —*In inferno.*

2. Σύν.

* Huc spectant EN ἴσῳ, *equaliter.* EN καλῶ, *commode.* EN καλλίστῳ, *commodissime, &c.*

† De mutuâ, quæ vulgò existimatur, confusione præpositionum Εν et Eis, vide infra ad Eis.

‡ Hujus præpositionis constructio cum Dativo *Instrumenti*, quod notarunt Grammatici, velut istud ex Euripide, EN βέλει πληγείς, *percussus, in telo*, (quod poni volunt pro eo quod est *percussus telo*) admodum videtur dura. Fortasse constructio est elliptica hoc modo supplenda. πληγείς — τῇ δυνάμει ἢ ἐστὶ — Εν βέλει, *percussus vi quæ inest telo* : tanquam ac si causa efficiens inesset instrumento. Sic apud Xenoph. Φανερὸν — ὅτι — Λακεδαιμόνιοι ἔτ' ἂν Θραξὶ EN πέλταις καὶ ἀκοντίοις, ἔτι Σκύθαις EN τόξοις ἐθέλουσιν ἂν διαγωνίζεσθαι, *Manifestum est Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythis arcibus velle decertare.* Mem. Socrat. III. 9.

2. Σύν *.

Σύν—Latinè significat *cum*, undè *cum*. Anglicè]
WITH, *together with*. Gallicè *avec*. Sic,

Βασιλεὺς ΣΥΝ τῷ στρατεύματι. | *Rex cum suo exercitu.*
Xen. Anab. I.

—ΣΥΝ τεύχεσιν ἄλτο χα- | *Cum armis defiliit humo.*
μάζε. Iliad. γ. 29.

OBSERVANDA.

1. Σύν denotat aliquid vel comitans vel adjunctum [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct.*] Inde etiam usurpatur interdum ad notandum; imo, Auxilium comitantis; Sic, ΣΥΝ τοῖς θεοῖς [Thucyd. l. 86.] *Cum deorum auxilio.* ΣΥΝ τινὶ εἶναι, *Stare a partibus alicui*; Angl. *To be with any one; To be on the side of any one.* 2do, Id quod est consentaneum cum—; Sic ΣΥΝ τῷ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] *Cum lege consentaneum.* 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium; Sic, ΣΥΝ χάριτι, *concinne*, Angl. *With elegance*; *In an elegant manner.* ΣΥΝ φόβῳ, *timide*, Angl. *With fear.* 4to, Interdum etiam tempus respicit; Sic, ΣΥΝ τῷ χρόνῳ, *tempore*, Gallicè *avec le tems.*

2. In compositione vis ejus est manifestissima: Sic ΣΥΝ-

ἀγω,

